

Το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε και εφάρμοσε εσφαλμένα τον κανονισμό REACH. Η αναιρεσίευσα εξακολουθεί να διατείνεται ότι ο κανονισμός REACH εκδόθηκε *ultra vires*, δεδομένου ότι i) ο ECHA δεν εξουσιοδοτείται να συμπληρώσει τον ήδη υφιστάμενο χαρακτηρισμό της ουσίας DEPH βάσει του άρθρου 57, στοιχείο γ', του κανονισμού REACH με νέο χαρακτηρισμό της ουσίας αυτής κατ' εφαρμογή του άρθρου 57, στοιχείο στ', του εν λόγω κανονισμού· ii) ότι της εκδόσεως της αποφάσεως REACH προηγήθηκε παράνομη διαδικασία· και iii) ότι η απόφαση REACH καταστρατηγεί τη νομικά δεσμευτική διαδικασία που καθιέρωσε το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για τον ορισμό γενικά δεσμευτικών/εναρμονισμένων κριτηρίων για τον χαρακτηρισμό των ενδοκρινικών διαταρακτών.

2) Το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε και εφάρμοσε εσφαλμένα την αρχή της ασφάλειας δικαίου

Δεδομένου i) ότι με την απόφαση REACH δημιουργήθηκε μια αμφίρροπη, ασαφής και απρόβλεπτη νομική κατάσταση εξαιτίας της οποίας η αναιρεσίευσα δεν γνωρίζει το ακριβές περιεχόμενο των υποχρεώσεων που υπέχει, ii) ότι δεν υπάρχουν γενικά δεσμευτικά/εναρμονισμένα κριτήρια για τον χαρακτηρισμό των ενδοκρινικών διαταρακτών και iii) ότι ο ECHA δεν εξουσιοδοτείται να συμπληρώσει τον ήδη υφιστάμενο χαρακτηρισμό της ουσίας DEPH βάσει του άρθρου 57, στοιχείο γ', του κανονισμού REACH με νέο χαρακτηρισμό της ουσίας αυτής κατ' εφαρμογή του άρθρου 57, στοιχείο στ', του εν λόγω κανονισμού, κακώς συμπέρανε το Γενικό Δικαστήριο ότι η απόφαση REACH δεν τελεί σε αντίφαση με την αρχή της ασφάλειας δικαίου.

3) Το Γενικό Δικαστήριο επιβεβαίωσε την απόφαση REACH σε αντίφαση προς τις απαιτήσεις σε σχέση με τον δικαστικό έλεγχο των αποφάσεων των οργανισμών και των θεσμικών οργάνων της Ένωσης και παραμόρφωσε τα πραγματικά και τα αποδεικτικά στοιχεία.

4) Λόγω των προπαρατεθεισών παρατυπιών, το Γενικό Δικαστήριο προσέβαλε τα δικαιώματα της αναιρεσίευσας, όπως επίσης παραβίασε τις αρχές που καθιερώνονται στη Σύμβαση για την προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών και στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ιδίως το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη, το δικαίωμα σε απρόσκοπτη χρήση της ιδιοκτησίας και την αρχή της ασφάλειας δικαίου.

Προσφυγή της 14ης Ιουλίου 2017 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-427/17)

(2017/C 293/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: K. Mifsud-Bonnici, E. Manhaeve)

Καθής: Ιρλανδία

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ιρλανδία, παραλείποντας να μεριμνήσει ώστε τα ύδατα που συλλέγονται στο μικτό δίκτυο αποχετεύσεως αστικών λυμάτων και ομβρίων υδάτων σε 14 οικισμούς να συγκρατούνται και να διοχετεύονται για επεξεργασία σύμφωνα με τις απαιτήσεις της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1991, για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων⁽¹⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 3, παράγραφος 1, και 3, παράγραφος 2, και το παράρτημα Ι, σημείο Α, και την υποσημείωση 1, της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου·
- να αναγνωρίσει ότι η Ιρλανδία, παραλείποντας να προβλέψει δευτεροβάθμια ή ισοδύναμη επεξεργασία ή έστω μη προσκομίζοντας επαρκή αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία να προκύπτει η συμμόρφωση με τις σχετικές διατάξεις της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ όσον αφορά 25 οικισμούς, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 4, παράγραφοι 1 και 3, σε συνδυασμό με τις απαιτήσεις του άρθρου 10, και του παραρτήματος Ι, σημείο Β, της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου·
- να αναγνωρίσει ότι η Ιρλανδία, παραλείποντας να μεριμνήσει ώστε τα αστικά λύματα τα οποία διοχετεύονται στα δίκτυα αποχετεύσεως 21 οικισμών να υποβάλλονται, πριν την απόρριψή τους σε ευαίσθητες περιοχές, σε αυστηρότερη επεξεργασία από την περιγραφόμενη στο άρθρο 4, σύμφωνα με τις απαιτήσεις του παραρτήματος Ι, σημείο Β, της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 5, παράγραφοι 2, και 3, σε συνδυασμό με τις απαιτήσεις του άρθρου 10, και του παραρτήματος Ι, σημείο Β, της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου·

- να αναγνωρίσει ότι η Ιρλανδία, παραλείποντας να μεριμνήσει ώστε η διάθεση λυμάτων από σταθμούς επεξεργασίας αστικών λυμάτων στους οικισμούς Arklow (IEAG_547) και Castlebridge (IEAG_515) να υπόκειται σε προηγούμενους κανόνες ή/και ειδικές άδειες, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 12 της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου·
- να καταδικάσει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου υποχρεώνει τα κράτη μέλη να μεριμνούν ώστε οι οικισμοί που υπερβαίνουν ορισμένο μέγεθος να διαθέτουν δίκτυα αποχέτευσης αστικών λυμάτων. Όταν ένα κράτος μέλος αποφασίζει να θέσει σε λειτουργία μικτό δίκτυο συλλογής και επεξεργασίας τόσο αστικών όσο και ομβρίων υδάτων, τότε το δίκτυο αυτό πρέπει να σχεδιάζεται κατά τρόπον ώστε να διασφαλίζεται ότι τα ύδατα που διοχετεύονται εκεί συκρατούνται και διοχετεύονται για επεξεργασία, λαμβάνοντας υπόψη τις κλιματικές συνθήκες και τις εποχιακές διακυμάνσεις. Η Επιτροπή φρονεί ότι, βάσει των στοιχείων που έλαβε με την 7η και 8η έκθεση δυνάμει του άρθρου 15 της οδηγίας και βάσει των συζητήσεων με την Ιρλανδία κατά το προ της ασκήσεως της προσφυγής στάδιο, η Ιρλανδία δεν έχει συμμορφωθεί με την εν λόγω υποχρέωση όσον αφορά 14 οικισμούς, λόγω μη κατασκευής δικτύου συλλογής ή λόγω υπερβολικών υπερχειλίσεων.

Το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου υποχρεώνει τα κράτη μέλη να μεριμνούν ώστε τα αστικά λύματα οικισμών οι οποίοι υπερβαίνουν ορισμένο μέγεθος να υποβάλλονται, πριν την απόρριψή τους, σε δευτεροβάθμια ή σε ισοδύναμη επεξεργασία. Επιπλέον, κατά το άρθρο 4, παράγραφος 3, της οδηγίας, τα κράτη μέλη υποχρεούνται να μεριμνούν ώστε οι απορρίψεις από τους σταθμούς επεξεργασίας αστικών λυμάτων να πληρούν τις απαιτήσεις του παραρτήματος I, σημείο Β, της οδηγίας. Από την αξιολόγηση των στοιχείων που προσκόμισε η Ιρλανδία, η Επιτροπή φρονεί ότι η Ιρλανδία δεν έχει συμμορφωθεί με τις απαιτήσεις του άρθρου 4 όσον αφορά 25 οικισμούς, λόγω μη κατασκευής σταθμού επεξεργασίας, αδυναμίας του υπάρχοντος σταθμού επεξεργασίας να επεξεργαστεί το συνολικό φορτίο λυμάτων από τους οικισμούς που εξυπηρετεί, μη συμμορφώσεως με τις προδιαγραφές του παραρτήματος I, σημείο Β, ή μη συμμορφώσεως με το άρθρο 3 της οδηγίας.

Περαιτέρω, το άρθρο 5 της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου υποχρεώνει τα κράτη μέλη να προσδιορίζουν τις ευαίσθητες περιοχές και να υποβάλλουν σε αυστηρότερη επεξεργασία από την περιγραφόμενη στο άρθρο 4, σύμφωνα με τις απαιτήσεις του παραρτήματος I, σημείο Β, τις απορρίψεις από οικισμούς οι οποίοι υπερβαίνουν ορισμένο μέγεθος. Από την αξιολόγηση των στοιχείων που προσκόμισε η Ιρλανδία, η Επιτροπή φρονεί ότι η Ιρλανδία δεν εφάρμοσε ορθώς το άρθρο 5 της οδηγίας όσον αφορά 21 οικισμούς.

Κατά το άρθρο 12 της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου, οι αρμόδιες αρχές μεριμνούν ώστε η διάθεση λυμάτων από σταθμούς επεξεργασίας αστικών λυμάτων να υπόκειται σε προηγούμενους κανόνες ή/και ειδικές άδειες. Βάσει των στοιχείων που προσκόμισε η Ιρλανδία, η Επιτροπή φρονεί ότι η Ιρλανδία δεν έχει συμμορφωθεί με τις απαιτήσεις του άρθρου 12 όσον αφορά δύο οικισμούς στους οποίους οι σταθμοί επεξεργασίας λειτουργούν χωρίς να έχουν λάβει νόμιμη άδεια.

(¹) ΕΕ 1991, L 135, σ. 40.

Αναίρεση που άσκησε στις 15 Ιουλίου 2017 η Meta Group Srl κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 4 Μαΐου 2017 στην υπόθεση T-744/14, Meta Group κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-428/17 P)

(2017/C 293/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Meta Group Srl (εκπρόσωπος: A. Formica, avvocato)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει ή/και να μεταρρυθμίσει την απόφαση της 4ης Μαΐου 2017, Meta Group κατά Επιτροπής, T-744/14, ως εσφαλμένη και νόμω αβάσιμη·